

***Juryrapport
2019***

**BLOEMENCORSO
LICHTENVOORDE**

Voor jullie ligt het juryrapport van Bloemencorso Lichtenvoorde 2019.

Het is voor de jury een eer en een uitdaging om de deelnemers van Bloemencorso Lichtenvoorde te mogen beoordelen. De jury bestaat uit een veertiental persoonlijkheden die ieder vanuit een eigen achtergrond/discipline het Corso bekijken, beleven en beoordelen. Met als diens voordeel dat een jurylid zijn bevindingen af kan meten aan die van de collega-juryleden en leert ook met een andere focus naar de wagens te kijken.

Voor het eerst dit jaar, deze inleiding, met hieronder enkele algemene opmerkingen.

We zien dat dit jaar meer Corsogroepen hedendaagse vraagstukken aan de kaak stellen. Dit geeft een mooie weerspiegeling van de wereld waarin we nu leven. Originaliteit in onderwerp is net zo belangrijk als de wagen zelf. Luchtige onderwerpen waren er ook genoeg. Mooi dat humor ook een plek in de optocht heeft. Deze combinatie maakt de optocht boeiend.

Er is veel originaliteit in verwerking van kleuren, onze complimenten. Uiteraard was 'Chocola' daar uniek en opvallend in, maar ook 'Waterspiegeling' was fraai in kleur gezet evenals het blauw in de volgwagen van 'Vincent'. Ook is er aandacht gegeven aan een extra zintuig, namelijk reuk. Hoe meer zintuigen worden geprikkeld, hoe groter de beleving van een wagen.

Wanneer je wagen wordt voortbewogen door duwers, die in het zicht zijn, zorg er dan voor dat deze uniform zijn en zich puur bezig houden met hetgeen ze moeten doen. Je bent een onderdeel van de wagen, draag dit ook uit.

De aankondigingsborden van een Corsogroep worden veelal gedragen door kinderen. Let op dat ze met trots het bord vast blijven houden aan de steel en dat deze niet slepend de straat over gaat omdat het te zwaar wordt.

Hoewel de jury zich volledig richt op wat ze ziet, worden er kanttekeningen gemaakt bij de gebruikte teksten in 'Corso In Zicht' en in het juryboek. Bij het lezen van de tekst moet de uitbeelding een logisch gevolg zijn. Dat mag verrassend zijn, maar dient wel een duidelijke connectie te hebben. Hoe beeld je de wagen uit met wat je in de tekst hebt beschreven? Wat is het doel, wat is het onderwerp van de wagen?

Over het gebruik van alternatief materiaal. Het is niet aan de jury om daar een grens in te bepalen. Zij beoordelen wat voorbijkomt en laten zich leiden door het juryprotocol. Daarin staat het volgende kader; *"De indruk die het geheel weergeeft moet een dahlia bloemenwagen zijn, waarbij eventuele figuratie en/of alternatieven ondergeschikt zijn en een harmonieus geheel vormen"*.

Een belangrijk punt van aandacht blijft het onderstel. Een onderstel is nodig, dat is duidelijk, maar besteed hier wel zorg aan. Waarom moet deze bij sommige wagens zo opvallend in het zicht, de omvang is soms echt buiten proportie. Probeer het onderstel te integreren in het ontwerp.

Na deze algemene opmerkingen gaat dit juryrapport verder met de bevindingen per Corsogroep. Als je leest, merk je een disbalans tussen positieve en minder positieve geluiden. De jury wil naast het benoemen van de kwaliteiten, vooral meegeven waar het aan schort, wat er beter kan. Dit enkel en alleen om het niveau van het corso vast te houden en waar mogelijk nog beter te maken. We willen een eerlijk verhaal vertellen waarom een deelnemer op deze plek is geëindigd. We begrijpen dat dit misschien niet altijd leuk is om te lezen. Vat kritiek dus vooral op als opbouwend en niet als afbrekend of beledigend!

Op vrijdag 25 oktober gaan de 4 cluster vertegenwoordigers, van de jury, graag de dialoog aan met de ontwerpers tijdens de jaarlijkse juryrapport vergadering. Dit met als doel ons prachtige Corso naar een nog beter niveau te kunnen brengen.

BLOEMENCORSO
LICHTENVOORDE

1 LANSINK-BLUIMINCK CHOCOLADE

We zien een wagen met een hele mooie vormgeving, met strakke en mooie details. Zoals de patronen op de eieren en de strik om het ei. Er is gekozen voor een passende en bijzondere kleur. Het wit en geel past erg goed bij de sfeer van Pasen.

Alles is zeer netjes en gaaf, alleen de bovenzijde van de kip is iets beschadigd. Dat er een hap van de chocolade vormen is afgenomen geeft een leuke sfeer. Dit zou nog wat verder uitgewerkt mogen worden. Misschien zouden er wel stukken af kunnen brokkelen of dat er barsten kunnen ontstaan in de optocht. Nu oogde het een beetje statisch in de optocht, tenminste waar wij als cluster zaten. Op die plek zie je de wagens vooral van voren en van achteren.

De bloemen die in cacao zijn gehusseld zijn een leuke en passende keuze en de geur was goed te ruiken in de optocht. Het onderstel is heel goed verwerkt in de wagen. Dat er gekozen is voor twee wagens, die bij elkaar passen versterkt de sfeer.

De wagen was vernieuwend door het gebruik van cacao, een ware beleving, ook doordat ze een extra zintuig: ruiken, heeft toegevoegd.

Donkerbruine bloemen passen perfect in het ontwerp en het thema. Deze bloemen ogen natuurlijk, ze vallen op en voegen iets toe aan het ontwerp. En de stofuitdrukking van chocola was daardoor perfect gedaan. Een hapklare wagen, die er lekker uit ziet. Daarnaast is de wagen ook erg strak geplakt

Twee losse wagens deden het goed. De vormgeving van de voorste kip oogt wat statisch en saai.

Het konijn op de tweede wagen oogt daarentegen speels en vrolijk. Misschien hadden de wagens andersom moeten rijden, dan had je ook een hoog en laag beeld gecreëerd bij het aan komen rijden van de wagens in de optocht.

Complimenten voor de algehele vormgeving, maar ook voor de fraaie details. Bijvoorbeeld de lussen op de chocolade-eieren, mooi in de ronding, ze ogen echt als lussen. De figuren, details op de eieren geven de wagen meer expressie.

Het thema is duidelijk en helder. Het komt volledig overeen met de beschrijving en behoeft geen verdere uitleg. Extra compliment om in een corso vol beweging, muziek en 'geweld' met een stilstaand ontwerp toch een absolute blikvanger te zijn.

Een wagen om een stuk uit te happen, zo lekker en zelfs keuze uit meerdere smaken.

Elegante traditionele dahliawagen met vernieuwing door chocolade bloemen te gebruiken is goed verbeeld. Strak in vorm en de details zijn essentieel en super goed doorgevoerd om het echt op chocolade te laten lijken.

Mooi op de vorm gelet en superstrak geplakt en geknipt, zelfs de breuklijnen zijn strak aangebracht.

Wel jammer dat je niets zag of hoorde van het stiekem afbreken van een stukje chocolade. Geen krak, ook het uitdelen van chocolade aan het publiek werd gemist. Omschrijving klopt naar onze mening daarom niet bij de titel en de wagen.

Een pracht voorbeeld van een wagen waarbij schoonheid ontstaat uit eenvoud en details.

Opvallend daarbij is uiteraard het geslaagde vernieuwende experiment met het cacaopoeder. Niet alleen wordt daarmee een ongewoon maar toch natuurlijk en dus passend ogende kleurgroep toegevoegd aan het kleurenpalet, maar daarmee wordt ook een extra dimensie in de vorm van geur toegevoegd.

Zowel de vormgeving als afwerking zijn strak waarin mooie details als de plakranden van de chocolade zijn meegenomen.

Wel lijkt de nek van de haan ietwat plomp te zijn uitgevallen. De compositie is ook treffend in zijn eenvoud. Wellicht had echter volgorde van de wagens andersom gekund.

Het ontbreken van beweging is geen gemis met dit ontwerp en onderstreept juist de eenvoud. Alles bij elkaar een genot om naar te kijken.

2

TEEUWS ZWARTE MAGIE

De wagen heeft veel variatie en daardoor is er veel te zien. Door de vele patronen en onderdelen oogt het soms wat onrustig. De vormen en accessoires van de wagen passen heel goed bij het thema. Er is passend gebruik gemaakt van maisblad, dit geeft de Afrikaanse sfeer goed weer. Het was niet overal helemaal dekkend, waardoor de ondergrond met krantenpapier er nog iets doorheen te zien was. De figuratie was mooi, de kleding en bewegingen waren goed in stijl en de muziek maakte het spannend. Een mogelijke black-face-discussie is goed omzeild! Er was een mooi licht-donker contrast door de witte, gele en hele donkere dahlia's. Dat geeft extra spanning. In de optocht kwam de wagen echt tot leven. Er was veel beweging, haast teveel om alles in de optocht te kunnen zien, daardoor oogde de wagen wat onrustig. Dit werd nog versterkt door de variatie aan bewegingen, waardoor een ritme ontbrak. Wel een wagen die boeiend is van begin tot eind.

Erg mooie aankomst met bewegingen en muziek. In de optocht is de wagen een ware beleving, door de beweging, muziek en de figuratie. Maar bij stilstand is de wagen door zijn vele details bijna onleesbaar. Echter de hoeveelheid bewegingen maakt de wagen moeilijk te lezen en te doorgronden. Waarom zoveel trommels op de wagen en wat is de toevoeging van het openklappen van de wagen bij de trommels. Een compliment voor de vormgeving en beweging van het achterste skelet. Het gebruik van de alternatieve materialen draagt bij aan de setting van de wagen, een goede keuze. De kleuren geel, zwart en wit passen bij de setting en het ontwerp. Het toepassen van zo'n bewust gekozen kleurenpalet versterkte de wagen en was prima omdat er zoveel gebeurde op de wagen. De afscheidingen tussen de kleuren kon iets strakker, hier en daar kwam dit wat rommelig over en daardoor vallen sommige accenten en details weg. Mooi hoeveel aandacht is besteed aan de details, zoals de bewegende wenkbrauwen, kaarsen et cetera. Maar waar is de zwarte magie? Wat is het effect van die magie. Kortom; welk verhaal wil dit ontwerp vertellen? We zien niet genoeg duistere verschijningen of onverklaarbaar ongemak?

Een indrukwekkende 'presentatie', die aan je voorbijtrekt. Ook al is de presentatie lang, deze verveelt niet. Het blijft de aandacht trekken, aan alle kanten is heel veel te beleven. Mooi zijn ook de bewegende delen, die de wagen breder maken. Figuratie vloeit over in de wagen. Erg passend en goed over nagedacht. Mooi gemaakte kleding met passende materialen, waarbij de hoofdtooien van kaalgevreten buxus het plaatje van de figuratie compleet maakten. Cartoonisch in kleurgebruik en lijn. Een frisse wagen in kleur, of misschien te fris, te wit? Het maisblad combineert mooi met de dahlia's. Let wel op netheid in details, de alternatieven waren niet overal even goed verwerkt. Er zaten lege plekken en daardoor was de ondergrond zichtbaar. Wel een netjes afgewerkt totaalbeeld. Niet iedereen in het cluster heeft de lichte tinteling ervaren. Echt een wagen die op het parcours helemaal tot zijn recht komt.

Op het tentoonstellingsterrein valt gelijk de vernieuwende kleurstelling van de wagen op die ook nog eens zeer goed matcht met de gedroogde maïsbladeren. Dit alternatief is op zichzelf ook al een gewaagde keuze maar pakt goed uit. De compositie komt in eerste instantie wat rommelig en moeilijk leesbaar over en lijkt bovendien wat hoogte te missen. Dit verandert in de optocht. De toevoeging van de vele bewegingen, de passende figuratie en het geluid maken het geheel tot een boeiend schouwspel dat groots aankomt vol leuke kleine details. Wel zou het mooi zijn als alle trommelaars ook op de beat van de muziek mee bewegen. Dit maakt het nog net wat overtuigender.

3 HOOILAND FLARDEN

Een erg mooie en indrukwekkende wagen. Te mooi bij het thema?

Ontzettend mooie vormgeving van de gezichten, heel verfijnt, mooie ritmische beweging en kleuren.

Uitleg van het thema was niet geheel zichtbaar, daarvoor was de wagen te fraai. We misten de gescheurde en gehavende vormen, wapperende doeken en afgeslagen stukken zoals jullie in de beschrijving beloven. Zonder die beschrijving was het een topwagen.

Het onderstel is goed verwerkt in de totale vorm van de wagen. Een mooie, frisse kleurstelling en we hebben genoten van de vele prachtige subtiele bewegingen.

Tijdens de optocht was er schade aan de wagen, veel afgevalen bloemen.

De figuratie had fraaie kragen die bedekt waren met dahlia's en de muziek was passend.

De aankomst is erg overtuigend, een combinatie van licht schuin oplopende wagen met subtiele bewegingen geeft een imposant beeld. Het is een mooie transparante wagen, goed in vorm, maar ook in opbouw en compositie.

De combinatie van de kleuren bij de hoofden is mooi. Achter en voor mooi verwerkt in het gezicht en het zeil. Consequent in kleur gebruik en netjes uitgevoerd. Complimenten voor de subtiele opbouw van onder naar boven van de kleuren.

De mensen die trekken aan de zeilen voegen niet heel veel toe en zijn meer hinderlijk in het ontwerp.

Was de beweging in deze wagen een toevoeging of had dit ook achterwege kunnen blijven? Wij denken het laatste.

In deze wagen kwam de inhoud van de tekst niet overeen met de uitbeelding. Waar zijn de flarden, de gescheurde lappen, fragmenten en gehavende vormen.

De algehele indruk was te netjes, te lief en bijna te mooi. Ook missen de hoofden wat expressie en emotie. Kortom, het is veel te braaf uitgewerkt.

De titel en omschrijving is niet wat er gezien wordt. Venetië is het eerste wat je ziet. Prachtige nette hoofden parerend door de straten. Veel te netjes en schoon, daardoor saai. Het compliment is direct ook waar het niet goed is. Het is een strakke, schoon vormgegeven wagen. Het klopt voor het beeld, maar niet bij de omschrijving en de verwachting van het verhaal.

De fraai vormgegeven gezichten trekken direct de aandacht. De levendige haren, subtiele welvingen en het verfijnde kleurgebruik zijn een lust om naar te kijken. Mooi detail hierin is het weglaten van het oogwit waardoor de lucht contrast maakt met zowel de huid als de iris.

De samenhang tussen de titel, het verhaal en de uitwerking tot een schip met mensengezichten zorgt echter wel voor vraagtekens en lijkt erg ver gezocht. Daardoor boet het ontwerp ondanks de fraaie aanblik wel in aan kracht. Het kleurgebruik op het schip komt ook wat monotoon over. Dit had meer mogen afsteken van het kleurgebruik op de zeilen.

Vormgeving technisch hadden de 'flarden' in het geheel ook meer tot uiting mogen komen.

In de optocht valt in positieve zin op, dat het bewegen van de zeilen, ondanks hun formaat, heel licht en moeiteloos lijkt te gaan.

4 KWINTET 'REVANCHE'

Een fraaie en boeiende corsowagen met veel alternatief materiaal. De wagen is een overtuigend geheel; het alternatief is passend en overtuigend gebruikt. De open structuur in het midden van de wagen maakt het boeiend. De aanblik van de rokende en bewegende kop van de T-Rex is erg indrukwekkend en het hele lichaam is fraai vormgegeven. De zwiepende staart geeft de achterzijde extra kracht en maakt dat je blijft kijken en geboeid blijft.

De ogen en de nagels zijn erg fraai in vorm, kleur en detail. De tanden sluiten niet overal even goed aan. De geluiden in de optocht waren passend.

Jammer dat tijdens de optocht een slang geknapt was en de poot niet goed meer werkte. Het onderstel loopt mooi door in het geheel en werd ook meegenomen achter de wagen. Deze wagen liet goed zien dat alles, onderstel en opbouw, een mooi en verzorgd geheel kan zijn.

Het verhaal achter de wagen was wat ver gezocht.

Mooie aankomst met beweging en rook en de industriële stijl van het onderstel sluit hier mooi bij aan. Groot compliment voor het meenemen van het onderstel in het ontwerp. De roestkleuren en pompnagels die overal door zijn gezet passen erg mooi bij het geheel.

De muziek bij de wagen past mooi binnen het ontwerp en het thema. Deze voegt echt wat toe.

De kop van de dinosaurus is te geel en steekt hard af tegen de rest van het lichaam, alsof het van verschillend materiaal is gemaakt. De pootjes zijn uit verhouding, veel kleiner dan de rest. Waarom de keuze voor een dinosaurus, dit hebben we al vaker gezien.

Het thema vinden wij lastig te doorgronden. Waarom is er nu eigenlijk een revanche? De titel geeft niet direct uitleg aan de wagen. Maar ook de inhoud van de tekst niet. De tekst moet je paar keer lezen en dan nog is het verwarrend.

Een sterke aankomst met een mooi bewegende kop. Een bijzondere combinatie, maar wel kloppend. Bijzonder is dat onderstel, ijzeren frames, klinknagels en alle andere attributen in een mooie roestachtige kleur gespoten zijn, waardoor er een hele mooie eenheid ontstaat.

Rook en geluid zijn echt een toevoeging aan het totaal. Kleurgebruik is mooi, fris en boeiend om naar te kijken.

Achterkant is duidelijk minder boeiend om naar te kijken.

Gemis van de professor in zijn act op de wagen. Het zou ook gaaf geweest zijn als het klinkende ijzer deels door de beweging van de wagen zelf zou komen.

Ondanks dat het idee vaker gezien is, heeft de wagen wel aantrekkingskracht. Het afwerkingsniveau en kleurgebruik zijn goed.

Met name de in passende stijl afgewerkte ondergrond valt daarbij in positieve zin op.

In de optocht komt de T-rex redelijk tot leven, alhoewel de intensiteit van bewegen wel wat overtuigender had mogen zijn.

Verder valt op, dat de professor die in het verhaal een aanzienlijke rol speelt nauwelijks zichtbaar is. Wat figuratie in de werkplaats achter op de wagen was een goede toevoeging geweest. Mooi detail zijn de geperforeerde buizen waaruit stoom ontsnapt, maar wel jammer dat enkele slangen losgelaten hebben. Alles bij elkaar niettemin een geslaagde en boeiende wagen.

5 VAN REEDESTRAAT SAMEN EEN STRAATJE OM

De hondjes zijn een leuke vondst en de wagens creëren een fijne en grappige sfeer. Met name de koppen zijn erg fraai en leuk.

De 3 wagens achter elkaar versterken het beeld; mooi dat men er voor heeft gekozen alle drie de hondjes een andere kleur en formaat te geven.

De vormgeving had meer uitgewerkt kunnen worden, nu is het van de zijkant een vrij hoekige en massieve vorm. Een meer herkenbare vorm had gegeven kunnen worden door bijvoorbeeld de pootjes er onderuit te laten komen of de rug wat door te laten zakken. Door het gebrek aan vormgeving krijgt met name de zijkant een aanblik van een gordijn.

De kleurovergangen zijn heel goed. De geregen bloemen maken mooie strengen die bij het voortbewegen van de wagen lekker zwabberen. De gevlochten halsband van geregen dahlia's is leuk bedacht, maar omdat er gedeeltelijk met dezelfde kleuren is gewerkt als op de hond zelf, is er niet voldoende contrast om de halsband echt goed uit te laten komen.

Tijdens de optocht is er een leuk spel tussen hond en baas, de muziek is passend en de bewegingen van de kop van de hond maakt het net alsof ze het publiek aan kijken.

Humoristisch in aankomst, de figuranten deden het leuk in de optocht, een vrolijke wagen. De rijgtechniek van de bloemen geven de wagen wat extra's in beweging, het is origineel bedacht en ze geven de honden wat snoezeligs.

De honden hadden, daar waar mogelijk was, meer verdeeld over de breedte van de weg kunnen lopen. De honden zijn te groot en statisch, bijna te vormeloos en je zag teveel het onderzittende frame. Ze hadden iets meer aandacht aan de vormgeving kunnen geven. Ook door de grootte van de honden waren ze aan de zijkant een beetje saai om naar te kijken, vooral als je de eerste al had bekeken. Dit was misschien al anders geweest wanneer de honden in kleur meer onderscheidend waren geweest. Dus echt een gele, rode en zwarte hond bijvoorbeeld. En ook verschillend in grootte waren de drie honden misschien nog beter uit de verf gekomen.

"Wie laat nou wie uit", kwam niet helemaal uit de verf.

De beweging sloot goed aan bij het onderwerp. De staart en de beweging van de kop zijn erg grappig gedaan. Maar ook de beweging in de haren van de hond zag er leuk uit.

Een verademing voor het corso, echt een plezier voor het oog.

Structurele doorvoering van geregen bloemen. We kennen het gebruik wel in het corso voor details, maar een wagen totaal in deze geregen vorm hebben we nog nooit eerder gezien. Echt een aanmoediging waard dat het hier is doorgezet in zijn totaliteit en passend bij het ontwerp.

Mooie presentatie in de optocht met bewegende koppen en staarten en met passende figuratie en deze is niet overdone.

De vorm is wel erg hoekig met name in de ruglijnen. Een natuurlijk lopende basisvorm had het beeld nog beter kunnen maken.

Een origineel idee met dito origineel bloemgebruik en daarmee een opvallende verschijning in het corso. Dit bloemgebruik geeft het geheel een stilistische uitstraling, maar brengt wel met zich mee dat de vormgeving wat te simplistisch overkomt. De ruggen van de honden hadden bijvoorbeeld wel wat ronding kunnen gebruiken.

In de optocht valt op dat het spel van de matig hoorbare figuratie niet aansluit bij de tekst in het boekje. Deze suggereert 'wie laat wie uit', maar daar bestaat in de optocht geen twijfel over. Mooier was geweest als de honden hun eigen weg zouden zoeken en daarmee 'een loopje' zouden nemen met de figuratie. Wellicht was een verrassingselement als het optillen van een achterpoot om te gaan plassen hierin ook een ludieke toevoeging geweest. Ondanks dat blijft het toch een leuk en aantrekkelijk schouwspel.

6 GROEP RENSING

WATERSPIEGELING

Er zit een mooi perspectief in de wagen. Als de herten in lijn zouden verspringen, of wat diagonaal op de wagen waren geplaatst, zou het vooraanzicht nog sprekender zijn. Nu vallen vanaf de voorzijde de overige herten van de kudde weg achter de voorste. Het perspectief is uitgebeeld van oud naar jong, maar dat werkt wel wat verwarrend. De ogen zijn fraai gemaakt met zaden. Verder waren de poten erg stijf ten opzichte van de rest van de wagen. De sfeer van het bewegende water is erg mooi. Nog mooier was het geweest als dit meer over het onderstel door zou lopen. Het onderstel is nu puur functioneel (het moet nou eenmaal ergens op staan), maar opbouw en onderstel zijn niet één geheel geworden. De kleurstelling is erg geslaagd, de patronen en lijnen zijn erg mooi. Het eerste hert is het pareltje van dit corso. Prachtig qua vormgeving en kleur, zeer netjes en fraai gemaakt. De geluiden in de optocht zijn passend en sfeer verhogend.

Jammer dat de edelherten recht achter elkaar staan, de wagen komt zo iel over in de aankomst. De opbouw van de wagen in hoogteverschillen was goed, mooie diagonale lijnen, een mooie transparante wagen, net zoals de opbouw van klein naar groot, maar misschien hadden ze de dieren ook in de breedte in verschil op de wagen kunnen zetten? Een lichtelijk statisch geheel, mede door de rechte poten. Kleuren van de edelherten komen mooi over, rustig en natuurlijk. Prachtige kleurschakeringen, mooie kleurcombinatie en mooi in vorm geplakt. Hier waren we erg van onder de indruk. Het ontwerp komt volledig overeen met het thema, het is duidelijk wat er wordt weer gegeven. Kleurgebruik van de waterspiegeling draagt bij aan het ontwerp. Door het gebruik van de donkere dahlia's krijg je een onderwater effect. Mooi contrast ook in de kleur van de dieren. De keuze van kleuren is bijzonder goed toegepast. Anatomie van de dieren klopte niet helemaal. Verhouding laat wat te wensen over bij de poten en de schouders van de dieren. De waterspiegeling is het onderwerp in de tekst, maar uiteindelijk een klein onderdeel van de wagen. Dit had meer de aandacht mogen krijgen, ook omdat de waterspiegeling mooi was neergezet! Ze hebben de bloemen goed in de vorm van de waterspiegeling mee geplakt, fraai gedaan!

We zien een mooi stil sereen beeld van de herten aan de waterplas. De spiegeling is erg mooi gedaan, door de oplopende horizontale belijning. Top. Let erop dat de herten levendig blijven door houding en verhouding. Kijk goed hoe een dier zich voortbeweegt of hoe het stil staat. Wel jammer dat de voorpoten van het eerste hert veel langer waren dan de achterpoten. Waarom in het mooie serene geluidsfragment plotseling een veel te hard fragment? De droogbloemen waren top! Een verfijnde wagen in kleur en vorm. Geraffineerd samengestelde kleurencombinatie, waarbij de gedroogde bloemen met zijn andere tinten dan de verse dahlia's een super goede aanvulling waren.

Het eerste dat opvalt bij deze wagen is de minimalistische compositie waarbij knap op subtiële wijze een ingetogen maar aantrekkelijk beeld neergezet wordt. Ook het kleurgebruik met bruinachtige tinten en een verfijnd motief voor de herten is goed gevonden en toegepast. De vormgeving van de herten laat hier en daar wel wat te wensen over. Zo is het rechter achterbeen van het tweede hert duidelijk te kort en neigt de vormgeving van de koppen van de hinden ietwat naar een kalf. Tevens kan er afgevraagd worden of het lichtelijk accentueren van de waterspiegel de leesbaarheid had verhoogd. Niettemin knap dat met zo weinig zoveel neergezet wordt.

7 6KAMP PLASTIC OCEAN

Een goed en actueel gekozen thema. De schildpad is mooi gedetailleerd, onder andere bij de plooien in de nek en de uitdrukking van het gezicht is erg goed. De patronen en kleuren op het schild zijn erg fraai. Het gebruik van de plastic tassen die de kwallen moesten voorstellen is goed gekozen. De beweging door de wind voegt iets extra's toe, en het op en neer gaan van de kwallen ook.

De langzame beweging van de schildpad tijdens de optocht was heel herkenbaar; het draaien van de kop, ogen die open en dicht gingen en de bek die open en dicht ging maakten het geheel boeiend om naar te kijken. Meer beweging had de wagen nog fraaier gemaakt.

De achterkant was niet duidelijk meer, waardoor aandacht sterk afnam bij het voorbij rijden.

Complimenten voor de keuze van het onderwerp, actueel en gewaagd. Dat zien we graag meer in de optocht, deze wagen geeft wat dat betreft een goed voorbeeld.

De uitvoering van het idee kwam nog niet helemaal tot zijn recht, de boodschap kwam niet voldoende over.

De vertaling van de inhoud had in de uitwerking dramatischer aangepakt mogen worden.

Ze hadden bijvoorbeeld gebruik kunnen maken van het contrast tussen bloemen en het plastic (zacht en hard, mooi en lelijk), dat had de inhoud van de wagen meer kracht gegeven. Nu zijn de plastic kwallen bijna te sierlijk en bijna te mooi door de speelse bewegingen en laat het niet zien wat het had moeten uitdragen. Het plastic is ook te schoon. Het is goed bedacht om kwallen uit te beelden in plastic, maar zoals gezegd, te braaf. Evenals het gat in het schild. Deze was te rond en beeldde niet uit wat het had moeten uitbeelden. Met uitzondering van de kop, deze beeldde het dramatische heel goed uit, de uitdrukking in de bewegende kop was erg goed.

Wat we jammer vonden is dat de constructiepalen teveel in het zicht waren.

Wel onze complimenten over de vormgeving van de kop en de keuze om het dier zijdelings te presenteren. Dat maakt de wagen verrassend. De wagen was erg mooi geplakt en zat goed in de kleur.

Een wagen met een actueel thema. Een hedendaags groot probleem, wat te lieflijk is in zijn uitvoering.

De heftigheid van het probleem van het plastic is niet verbeeld. Subtiële beweging van plastic kan de heftigheid van het probleem ook niet versterken. De uitvoering van de wagen dekt niet wat er bij de toelichting beschreven wordt.

Schildpad mooi geplakt in lichte kleuren aan de binnenkant en warmere kleuren aan de buitenkant.

We vragen ons wel af waarom er gekozen is voor een abstract schildpad?

Een actueel onderwerp waarbij een gestileerde zeeschildpad de boventoon voert. Opvallend is daarbij wel dat de compositie erin resulteert, dat de schildzijde aantrekkelijker is dan de buikzijde van de wagen.

Het kleurgebruik is goed en consequent toegepast waarbij het blokpatroon fraai tot uiting komt.

Daarbij wel opgemerkt dat de buikzijde wat monotoon is. Verloop in kleur had deze zijde spannender kunnen maken.

De kwallen in het midden zijn qua idee goed toegepast, maar ogen wat simplistisch, waardoor de eerste associatie die van plastic supermarktzakjes is. Verder valt op dat de afwerking goed is en dat de duwers goed in hun rol zitten.

8 VEDUT NOGAL BOEKENSTAD

De wagen heeft een mooie en spannende vorm door de scheef gezakte huizen. Fraai hoe de huizen achteraan langzaam doorlopen in boeken. De verschillende gevels zijn erg afwisselend en mooi. Er zijn veel details in stijl. De wagen kwam tijdens de optocht echt tot leven, en gaf mede door de kleding van de figuratie een Dickens-gevoel.

Aan alle zijden van de wagen is er is veel te zien, waardoor de wagen blijft boeien. De figuratie was actief en speelde een mooi passend spel.

Een stad met huizen is niet echt spannend, weliswaar sfeervol, maar we misten de verrassing.

Prima compositie en weergave van de gevels en boeken. Inhoud van de tekst en uitbeelding op de wagen komen goed overeen.

Algemene indruk was goed, rijk aan kleur en fraaie details, zoals bijvoorbeeld de klimop aan de muur.

Een goede compositie, laag en hoog, diagonale zichtlijnen en speels. De keuze voor het alternatieve materiaal om de bladzijdes uit te beelden, hebben ze goed bedacht en is echt een toevoeging.

De figuratie laat een historische stad zien, maar niet waarom het een boekenstad is. Het doet echt denken aan een klassieke Noord-Hollandse stad als Haarlem, maar de link met de verhalen zien we niet echt. Wel doen de figuranten het goed in de optocht.

De panden zijn misschien iets te plat, er mist diepte in de gevels en de ramen.

De straat op zich is ook wat te plat, de huisjes hadden nog meer van elkaar af moeten staan om een interessanter beeld te creëren.

Het kleurgebruik is bij de meeste panden redelijk geslaagd.

Het ontwerp is klassiek qua opbouw en in thema. We krijgen het gevoel dit al eerder gezien te hebben.

Een plezier trekt aan het oog voorbij. De wagen vormt één geheel samen met het goede spel van de figuratie. Een wagen die bol staat van de hele mooie details en afwerking. Hier is heel veel tijd aan besteed.

Jammer dat alle gordijnen van dezelfde stof gemaakt zijn. Dit wordt saai en smoezelig gevonden.

Over het verloop van huizen naar boeken zijn de meningen verdeeld. De één geeft aan dat het vloeiender had gemogen, in kleinere stappen. Maar ook van begin tot eind boeken met daartussen huizen, is een gezochte combinatie.

Overhang aan de achterkant is mooi, maar de schuinte vecht een beetje met de andere lijnen.

Op het tentoonstellingsterrein trekt de wagen niet direct de aandacht. De compositie lijkt weinig spannend, alhoewel het idee om boeken als huizen weer te geven niet gek is. Het kleurgebruik komt ook nagenoeg wat flets over.

Het beeld in de optocht is van andere orde. De goed in hun rol zittende figuratie brengt het geheel tot leven waardoor de wagen een aantrekkelijk schouwspel wordt. Voor het publiek dus een mooie belevenis, maar is het ontwerp daarmee dan niet gedevalueerd tot een decorstuk?

9

BOSCHKEMPERS HOGERE SFEREN

De vormgeving van het hoofd is mooi en ook de uitdrukking van het gezicht is goed uitgewerkt. Het rasta haar is passend, echter draagt de jute haarband niet bij aan de Jamaica sfeer, hier had men misschien beter voor rood/geel groen kunnen kiezen. De gekozen muziek versterkt het sfeertje weer wel.

De ogen zijn erg strak beplakt en hebben de juiste uitdrukking.

Het vooraanzicht is erg mooi en boeiend, de zijkant en achterkant zijn iets minder pakkend.

De rookwolken zijn te overheersend en massief, het zou juist luchtig mogen zijn. We nemen aan dat de wolken juist de hogere sferen moeten verbeelden, maar daarvoor zijn ze te zwaar.

Als de wolken openen dan komen er schedels, maar dit blijft een klein onderdeel. Deze vallen qua kleur en afmeting wat weg bij de enorme rookwolken. De draaiing van de bloemen is passend en de grijze dahlia past mooi bij het thema.

De vorm van het hoofd zat er goed in, heel karakteristiek gedaan, top.

De tulband is prima gelukt, alternatief materiaal voegt hier echt wat toe.

Het ontwerp is niet meer open door de enorme rookpluim achterop de wagen en de haren. Ook is het niet boeiend om naar de rook en de haren te kijken. De wagen komt vooral tot zijn recht op afstand.

Het grijs in de wolken was een leuk accent. Netjes in kleur verloop van grijs naar wit, tevens ook braaf.

Het thema en ontwerp mist iets extra's. Het blijft oppervlakkig en dringt niet door tot de kern. Wat zijn die hogere sferen? En welke fantasieën kun je dan zien? "Het leven in je eigen fantasie" kwam niet tot uiting. Het goede en het kwade waren ook niet genoeg benadrukt in de wagen, de draaiende doodskoppen waren niet voldoende om te begrijpen dat het over een slechte fantasie ging. Het antwoord op die vragen wordt niet door de wagen verteld. Misschien hadden ze zich beter kunnen beperken tot het uiten van één emotie?

In totaliteit een klassieke wagen, welke goed is geplakt. Het gezicht is heel sterk, goed in vorm en kleur.

De rook heeft een mooie vorm gecreeerd rond de wagen.

De lap jutestof doet afbreuk aan het totaal. Jammer dat je ook de constructie er doorheen ziet. Dat uit zich in harde lijnen in de stof. Wel missen we de fantasie, de creativiteit bij de uitwerking om echt in hogere sferen te komen.

De markante kop met zijn gedurfde, maar goede kleurgebruik trekt bij eerste aanblik gelijk de aandacht. Helaas wordt daarbij ook de aandacht getrokken door het storende jute. Ondanks dat de gedachte achter het alternatief niet onaardig is, had de wagen meer eenheid uitgestraald als het uitgevoerd was in dahlia's of met een passender materiaal.

De dreadlocks zijn daarentegen weer fraai uitgevoerd. Qua compositie valt op, dat de rookpluim vanaf de linkerkant enigszins het zicht op de kop ontnemt en dat het volume rook aan de achterzijde van de wagen de boventoon voert. Daarmee komt het contrast goodtrip <-> badtrip wat summier tot uiting, mede omdat de objecten en bewegingen daar ook in verhouding wat klein uitvallen.

10 ZIEUWENTSEWEG RIOOLRAT

Een leuke corsowagen met 2 sfeertjes in hetzelfde thema; de rat en de rioolbuizen. Deze beide sferen zijn mooi samengevoegd tot 1 geheel.

De accenten in de wagen met riool en stromend water waren erg leuk gedaan. Ook de monteurs die de buizen repareren gaven een mooi effect.

De rattenkop had een langere en spitsere snuit mogen hebben en de staart had beter uitgewerkt en vormgegeven kunnen worden. Deze was nu erg hobbelig, terwijl een rattenstaart glad is met hele kleine rimpeltjes.

Het onderstel is mooi in het ontwerp verwerkt. Het aggregaat wat er achter hangt is lelijk en niet boeiend, had dit niet onder de rat weggewerkt kunnen worden? De tanden van de rat waren slordig beplakt met papier. De beweging van de rat in de optocht was passend en sfeer verhogend, ook de geluiden versterkten de sfeer.

“Onze corsowagen biedt een bijzondere kijk in deze donkere, natte, vieze, stinkende wereld waar mensen ondergeschikt zijn en de ratten de baas”. De uitdrukking van de smerigheid van zo’n riool kwam niet tot zijn recht. Ook de buizen en het water in de buik niet, er was geen vies stromend water te zien. Dit had meer de aandacht mogen krijgen, dan was het onderwerp beter over gekomen. We zagen een rat met een fraaie staart, maar het doel om te laten zien dat de ratten de baas zijn, kwam niet helemaal goed uit de verf. De verbinding naar de open gewerkte rat is niet helemaal duidelijk.

De kleuren van het beest, maar ook de manier waarop geplakt is, is wel bijzonder gedaan. Rustig en constant in kleur gebruik. De wagen is strak gemaakt en geplakt met goede details, zoals de accenten in de staart en op het lijf. De kop van de rat is aardig gelukt. De tanden van de rat zijn slordig gemaakt. Ook de nagels bij de klauwen hadden meer aandacht mogen krijgen.

De speakers zitten erg in het zicht aan de voorkant.

In het geluid en in de tekst wordt er gesuggereerd naar een hoeveelheid krioelende ratten waar je de kriebels van krijgt. Dat wordt gemist in de wagen. Er is nu gekozen voor één grote rat, die wat betreft kop en voorpoten uit verhouding is. Het is een nette rat opgezet op de wagen.

Het was spannender geweest als men de wagen meer weergegeven had als een riool, waarbij de huidige onderkant wel een mooie vorm en kleur van een oud riool had, met daarin veel ratten krioelend over en door elkaar heen.

Plakband restanten waren zichtbaar en de tanden waren niet op gelijke wijze beschilderd.

Het water was niet vies genoeg, passend bij de tekst en wat was de meerwaarde van de figuratie?

Vanaf de voorzijde een aantrekkelijke compositie die wel ietwat volume mist aan de achterzijde.

De stilistische weergave van de rat is goed en het gekozen blokmotief past daar goed bij. Minder geslaagd is het gebruik van alternatieven. Zowel het materiaal voor de nagels, als de ogen en de tanden passen niet in het beeld. Het ontbreken van een levend oog maakt tevens dat de rat minder overtuigend. Het kleurgebruik is niet onaardig, maar het grote onderscheid tussen de relatief licht uitgevoerde oren, poten en staart en het relatief donker uitgevoerde lichaam maken dat het geheel minder overkomt als eenheid.

De figuratie in de optocht voegt niet heel veel toe. De beweging daar in tegen wel. Wel jammer dat het bewegende deel van de nek daarbij deels losgelaten is van de romp.

11

GROEP VAN ONS ORIGAMI

De wagen heeft een mooi vooraanzicht, zeker schuin van voren. De zijkant en achterkant geven een minder fraai beeld. De ontwerpkeuze en vorm zijn oké, van grotere afstand is de vorm beter herkenbaar. De vouwlijnen hadden strakker moeten zijn, net als dat papier een strakke lijn maakt. Nu waren de dahlia's niet precies en strak bij de rand, dit had men op kunnen lossen door te knippen.

Het is niet herkenbaar dat het uit één stuk papier bestaat vanwege de vele kleuren. Kies liever voor één kleurnuance per vlak, zodat het duidelijker één vel papier lijkt met schaduwwerking.

Het onderstel is erg massief en overheersend en werkt storend ten opzichte van de fragiele bovenkant. Nu begint de wagen pas op twee meter en krijgt de toeschouwer (te) weinig echte corsowagen te zien.

'Bijna ongeloofwaardig dat deze aap uit één vel papier is gevouwen...!'. De inhoud van de tekst is duidelijk en de vertaling hiervan ook.

De wagen had niet de stofuitdrukking van papier, dit kwam ook door de kleurkeuze en de manier van plakken. De lijnen van de vouwen waren niet strak, daardoor valt de vorm weg om te laten lijken alsof het strak gevouwen papier is.

De kop van het aapje is lastig te herkennen. De aap had geen directe connectie met de Japanse vouwkunst, misschien hadden ze daar iets op kunnen verzinnen?

Het onderstel is erg storend. Bij zo'n open voorstelling is zo'n onderstel veel te groot en te lomp. Ook de constructiepalen kunnen misschien kleiner en minder in het zicht. Waarom die balken niet verwerken in het ontwerp?

Origami, is de Japanse kunst van het vouwen van papier.

Je verwacht dan ook een wagen met strakheid van gevouwen papier en scherpe hoeken. Heel jammer dat de lijnen op de wagen niet strak waren wat vorm betreft, maar ook de bloemen waren niet strak geplakt en geknipt waar nodig.

Door de manier van kleurtoon en manier waarop schaduw is uitgedrukt wordt het een bonte bedoeling, ook dat draagt niet bij aan een strakke presentatie.

De grote zwarte bak rond het onderstel schreeuwt om heel veel aandacht. Deze is echt veel te groot en te grof.

De vorm van de aap is sterk. Deze vorm wordt echter door het onrustige en vlakkerige kleurgebruik verwaagd. Dat is jammer, aangezien de vormgeving en open compositie op zichzelf goed is. De aap komt in de optocht wel wat statisch over.

De muziek in de optocht kan daar ook weinig verandering in brengen. De afwerking van de aap is goed. Dit kan niet gezegd worden van de afwerking van het onderstel. De logge vierkante bak wordt als uitermate storend ervaren die de aandacht te veel afleidt van het ontwerp.

12 MARNETH BIG BEAUTIES

Het thema van de wagen is goed vormgegeven en mooi qua kleur. Het past goed bij de sfeer van de schilderijen van Theo Broeren. De vormen en de verhoudingen zijn goed. De patronen op kleding zijn erg mooi. Men heeft leuk gebruik gemaakt van alternatief materiaal voor de krukjes. Een mooi detail zijn de 'krukjes' die doorzakken. De gekozen muziek is leuk en passend, hierdoor krijgt de wagen een vrolijke uitstraling. De wagen is wel erg statisch in de optocht. Het onderstel is goed weggewerkt in het totaal ontwerp. Wat we jammer vonden is dat de boxen zo opvallend in het zicht waren.

Het thema is vrolijk en luchtig, met een vleugje humor. Goed gekozen!

Muziek van "big girls" past er leuk bij, kwaliteit van de muziek was iets minder.

Ondanks dat het cartoons zijn slaat de vormgeving van de dames de plank mis. De ruggen zijn plat, de hoofden missen de juiste verhouding ten opzichte van de rest van het lichaam en het haar is te bol opgezet. De knieën zitten niet op de juiste plek, kortom de anatomie klopte niet helemaal.

Het gebruik van de houten kistjes is leuk gevonden en voegt wat toe aan het ontwerp. De wielen zitten storend in het zicht, waarom zijn deze niet verwerkt in de kistjes?

Prima dat bij deze wagen aan alle kanten wat te zien is, een slimme keuze om de dames op deze manier op de wagen te laten zitten. Maar de wagen was verder wat compositie betreft, stijf en lomp. Meer variatie in hoogte verschillen was beter geweest.

De huid van de dames is te donker en steekt hierdoor niet altijd genoeg af van de kleding.

Er zaten een paar leuke plakdetails in verwerkt, onder andere de dessins van de kleding!

De wagen heeft iets gezelligs zoals de schilderijen. Maar het heeft een gemis van een eigen handschrift, terwijl er geschreven wordt dat ze er door geïnspireerd zijn. De vorm lijkt altijd wel goed te zijn, maar is toch niet boeiend om naar te blijven kijken.

Saaigheid in kleurgebruik en een eentonige wagen.

Een goede keuze om ieder beeld een eigen podia te geven, maar of dit nu een gevlochten frame moet zijn, hier waren toch wel andere oplossingen voor mogelijk.

In eerste aanblik een vrolijke en gezellige wagen, zeker in de optocht met de bijpassende muziek. De bezwijkende zittingen passen goed in het beeld. De vormgeving van de dames had wat preciezer gemogen, maar daar in tegen zijn details als vet-rollen die over de rand van de zitting hangen weer goed uitgevoerd.

Het kleurgebruik laat wel te wensen over. Zeker de huidskleur van de dames, die als een egaal vlak zonder accenten is uitgevoerd. Daardoor gaat veel expressie verloren wat de compositie minder overtuigend maakt. De pontificaal in het zicht staande speakers tussen de zittingen wordt als storend ervaren, zeker nadat daar ook nog hoezen overheen getrokken zijn.

13 BOSCHLAAN

ZORGEN 2.0

Het is een actueel thema, waar jullie je eigen draai aan hebben gegeven.

De details op kleding zijn erg mooi gemaakt, met name de groene bladpatronen vallen in positieve zin erg op.

De robot is strak en netjes uitgevoerd. Het alternatief materiaal (de buizen) is passend.

De vormgeving van het hoofd klopt niet en het kleurcontrast met de rimpels op het gezicht, handen en benen is wel erg groot. De krulspelden hadden groter gekund.

De letters op het gipsbeen zijn aan de ene kant netjes, en aan de andere kant rommelig. Verschillend handschrift kan op deze manier uitgebeeld worden, maar toch zag het er wat onverzorgd uit.

Tijdens de optocht is er voor het publiek veel te zien en te horen; de rook, het kantelen van de rolstoel, de rode ogen. De lichtflitsen en de muziek dragen bij aan de sfeer. De sfeer had voor enkele leden van ons cluster wat minder carnavalesk en "agressief" gemogen. Nu was de robot een soort "bad guy", maar dat had ook anders ingevuld kunnen worden.

Een actueel thema, de humor was goed, we vinden het echt leuk bedacht.

Het thema heeft actualiteit en laat zien wat leeft in onze samenleving. De uitwerking had misschien een klein beetje weg van een carnavalswagen. Waarom wordt de vrouw opgetild in haar rolstoel?

De vrouw voorop heeft een aantal vormfouten. Het lichaam is iets te hoekig en het hoofd is veel te plat.

De verhouding tussen mens en robot klopte natuurlijk niet en dat hoeft ook niet, maar misschien hadden ze dat nog meer kunnen overdrijven zodat de compositie ook wat spannender zou kunnen zijn? Nu twee even grote objecten achter elkaar.

In het plakwerk zaten veel details, zoals de rozen in de rok, de wimpers en de krulspelden. Kijk uit dat je je niet verliest in de details, een paar highlights is ook voldoende.

De robot is herkenbaar en heeft subtiele bewegingen. Het is een technische groep, je ziet dat de wielen van de rolstoel tot in perfectie gemaakt zijn. Goede beweging tijdens de optocht.

Het onderstel en daarbijhorend de wielen zitten storend in het zicht aan de voorkant en het geluidsrekje had misschien een andere plek kunnen krijgen in de wagen.

De witte lijnen in het gezicht steken te fel af van het gezicht. Waarschijnlijk moesten dit rimpels voorstellen, maar dat hadden ze beter niet kunnen doen.

Een actueel thema, geestig, maar ook druk om dit zo onder de aandacht te brengen.

De vrouw in de rolstoel is totaal uit verhouding. Wel leuke details van krulspelden en knopen, mooie 'ijzeren rolstoel'.

Door de beweging van de rolstoel ontstaat er een vreemd beeld, wat neigt naar Carnavalesk en dat kan toch niet de bedoeling geweest zijn.

Jammer dat aan het eind nog drukkers waren, terwijl de rolstoel al gedrukt wordt door de robot.

Een knipoog naar de toekomstige zorg. Het onderwerp is daarmee zeker actueel te noemen.

De bewegingen in de optocht komen goed en ludiek over evenals sommige details. Het meelopen van de wielen over het asfalt is ook goed uitgevoerd, waarbij opgemerkt wordt dat er weinig dahlia's verloren worden.

De compositie oogt echter in zijn geheel wel wat eenvoudig. Datzelfde kan gezegd worden van het kleurgebruik. De keuze voor een (te) donkere roze dahlia als huidskleur maakt dat het beeld onrustig wordt. De toegepaste alternatieven zijn redelijk.

In negatieve zin valt op, dat de duwers onverzorgd over komen en hun aandacht onder andere bij het publiek hebben in plaats van bij hun rol.

14 LUMMELS WILD

In potentie een heel goed idee, echter qua uitvoering niet leesbaar. De open vormgeving en structuur waren erg boeiend, maar het vooraanzicht was niet duidelijk en pakkend. Er komt een zwijn aan, maar deze is niet goed herkenbaar. Het is een wagen met veel alternatief materiaal, waardoor het een futuristische uitstraling kreeg.

De wagen mist de herkenbaarheid van de kogelhulzen.

De uiteinden van de hulzen uitgevoerd in blik, voelden als een gemiste kans. Beter was geweest er messing uiteinden van te maken, met inscripties en slaghoedje. Verder waren de blikken op een aantal plekken ingedeukt.

Het kleurgebruik is goed gekozen.

Achter aan de wagen was er schade, lege plekken. Dit viel ons op het juryterrein ook al op.

Ook was het onderstel op het juyterrein al vies, er zaten voetstappen op. De vraag blijft hier waarom er zoveel materiaal op het onderstel gestapeld is. Dit was absoluut storend.

In de optocht maakte het zwijn een drafbeweging. Na het geweerschot, verwacht je een andere loopbeweging, een galopbeweging, of een op hol geslagen vluchtbeweging en een ander looptempo. Het ontbreken hiervan werd gemist.

Bij de tentoonstelling was het onduidelijk wat er met het ontwerp bedoeld werd. Wat is de toevoeging van de verfblikken? Uiteindelijk werd het duidelijk dat het om de hulzen van de kogels ging. Waarom zijn deze niet brons gemaakt, dat maakt het ook zachter van kleur en waarom zijn het er zo veel?

We hebben dit als storend ervaren. De keuze om het zwijn te vertalen in alleen maar hulzen is wel leuk bedacht, maar in de uitvoering werkte het niet.

Het lichaam komt in stilstand niet tot uiting, en is veel te abstract om te herkennen. Pas tijdens de optocht, als het lichaam in beweging kwam, werd iets duidelijker hoe we het lichaam konden zien.

We missen de paniek en het wilde bij het geweerschot. Wat doet het zwijn dan? We missen de kern van het ontwerp en het idee.

Buitenom knap stukje techniek, maar dat was ook de valkuil. Doordat deze niet overal evenveel deed kwam de totale vormgeving er niet helemaal uit. En de 'aansturing' van de techniek zou wat minder zichtbaar mogen. Her en der zagen we door de techniek beschadiging aan de wagen, jammer.

Het idee is tof, maar ook moeilijk.

Als dan ook de hagelpatroonhulzen gemaakt zijn van verfblikken, ga je wat vorm en kleur betreft helemaal de mist in.

Iedere associatie met een patroonhuls is er wat kleur en detail betreft helemaal niet.

Beeld van het zwijn is niet zichtbaar, ook de beweging tijdens de optocht maakt dat beeld niet helderder.

De gekozen kleuren rood en zwart vervagen de vorm nog meer.

Weinig actie/ effect met wat er gesuggereerd wordt.

Het idee om een everzwijn met jachtpatronen te abstraheren is lovenswaardig en gewaagd. De indruk bestaat echter wel dat het experiment niet gelukt is. Het abstractieniveau is dusdanig hoog dat de vorm, zeker in eerste aanblik, moeilijk thuis te brengen is. De uitvoering van de slaghoedjes met blikken is ook minder geslaagd. Zowel de zilveren kleur, de te lange lengte als het gebrek aan markeringen, maken dat de blikken in de compositie overheersen en niet direct geassocieerd worden met slaghoedjes. Daarnaast had het verhaal veel aan geloofwaardigheid gewonnen als de beweging in de optocht snel zou zijn. De beweging was nu te langzaam om overtuigd als 'Wild' over te komen. Niettemin wordt het experiment gewaardeerd.

15 HARBERS-PAUL VINCENT

Een mooi thema, maar lastig om uit te voeren. De presentatie op het juryterrein met de touwen was passend en leuk. De Impressionistische stijl van Van Gogh is goed uitgebeeld, ook het kleurgebruik is herkenbaar en goed toegepast. Het hoofd van Vincent wordt vervormd door de wijze waarop hij is weergegeven. De binnenkant/luchtopening van de onderkant van de ballon had mooier afgewerkt kunnen worden, misschien door ook met dahlia's te beplakken? Het idee met de vlammen is passend, echter oogde het wel erg nep. De beweging van het opblazen van de ballon en de kantelende beweging waren oké, maar nog meer beweging was mooier geweest. Nu zag je wel hoe de vorm iets voller werd, maar het schept de verwachting dat hij nog voller zal worden. Al begrijpen we dat dit lastig uit te voeren is.

Tijdens de optocht was er vrij veel schade aan de wagen, afgevalen dahlia's.

De wagen die achter de ballon reed was erg mooi gemaakt. De letters en zonnebloemen waren erg strak en netjes. Het lichtblauw was bijzonder van kleur en mooi verwerkt. Er was niet voldoende relatie tussen de wagen en de ballon, ook al waren ze allebei in het thema van Vincent. Al met al een lastige ontwerpkeuze, waarin in feite twee boodschappen worden uitgedragen, namelijk één over luchtballonnen en één over Vincent van Gogh. Dat leidt tot vraagtekens bij toeschouwers en de jury.

Het plakwerk met de kleurige strepen zijn typerend voor de schilder, het handschrift van Van Gogh, dus goed gedaan. De kleur blauw in het kleine wagentje en de vormen van de bloemen van Van Gogh vonden wij allen verrassend mooi gedaan! Wat is nu de bedoeling van dit ontwerp? De tekst is ons niet helder, wij zien niet de connectie tussen Vincent van Gogh en de luchtballon, te ver gezocht in de beschrijving. Waarom moet Vincent uitgebeeld worden in de vorm van een luchtballon? De beschrijving bij dit ontwerp maakt het niet beter. Wanneer zwaaien ze naar hun dierbaren en Van Gogh, en wat is de koppeling met een luchtballon? In de optocht komt de wagen iets meer tot leven. De voorstelling en het idee van een luchtballon komt in de optocht veel beter over door de beweging en de figuranten, dit maakt een boel goed! Een luchtballon op de zijkant lijkt niet de hoogte in te gaan. Hierdoor komt het idee van de hoogte ingaan niet tot zijn recht. De achterzijde van de wagen was een groot raadsel, niet duidelijk in vorm en ook niet fraai om naar te kijken. Maar ook de voorzijde, als de wagen kwam aanrijden, was de wagen totaal niet duidelijk. Pas aan de zijkant kon je de vormen ontdekken. Het hoofd van Vincent is vrij plat afgebeeld en mist diepte.

De groep heeft het zichzelf wel erg lastig gemaakt met de keuze van dit ontwerp. Een luchtballon op een corsowagen uitbeelden is heel lastig, en bijna niet te doen. Wat overblijft is een plomp, vormeloos beeld. Door de liggende positie, is het moeilijk leesbaar of dit nu wel echt Vincent is, waarbij de kleuren het niet zijn zoals we die van Vincent van Gogh kennen. Beter kijken naar zijn werk. Wel zijn de kleuren die verwerkt zijn op de wagen die er achter reed beter. Jammer dat die niet op de ballon zaten.

Auto met aanhanger die er achter reed, was dat nu wel echt nodig. Deze voegde weinig tot niets toe.

De kleine beweging aan de bovenkant kan het beeld ook niet versterken, je krijgt hierbij niet het gevoel, dat hij zodadelijk de lucht ingaat. Jammer dat er in de ontwerpfase niet verder doorgedacht is op welke andere manier dit ontwerp te verbeelden zou zijn.

Het idee achter het verhaal en het ontwerp zijn op zichzelf goed. De keuzes die gemaakt zijn bij de verstaalslag naar de uitwerking, lijken echter niet allemaal goed uit te pakken. Als compositie is gekozen voor een liggende ballon, wat qua vormgeving resulteert in een 'vormeloze zak' wat als niet aansprekend overkomt. Meer aansprekend was het geweest als de ballon al half in de lucht zou hangen. In positieve zin valt de fraai bewerkte aanhanger van het ballooning-team op. De blauwgekleurde dahlia's zijn hier treffend toegepast. In zijn algemeenheid is de stijl en het kleurgebruik van Van Gogh in beide goed en mooi doorgevoerd. In de optocht is deze goed leesbaar. De beweging en de figuratie in de optocht voegt weliswaar wat toe, maar slaagt er maar beperkt in om het geheel naar een hoger plan te tillen.

De afwerking van de onderdelen is goed

16

VEUR MEKARE?! HEKSENJACHT

Een echte dahlia wagen, waarbij weinig alternatief materiaal wordt gebruikt. Het verkoolde hout is een mooi alternatief materiaal wat past bij het thema. Probeer het nog wat meer in het ontwerp te integreren. Ook mag er onderaan wel meer hout, takken, een donkere kleur zijn van de brandstapel met vlammen er tussen. Nu was het thema zonder uitleg niet volledig herkenbaar. De vormgeving is dus niet echt duidelijk, er ontbreekt een duidelijk onderscheid tussen de brandstapel en de heksen.

De achterzijde van de wagen is erg somber en saai. De heksen zelf zijn ook niet heel herkenbaar. Denk aan de sprookjes heksen met zwarte punthoed, wrat op de kin, puntige kromme neus et cetera, maar ze zijn ook niet afgebeeld als onschuldige Europese vrouwen uit 1550. Herkenbare heksenkoppen hadden het geheel waarschijnlijk een stuk duidelijker gemaakt. Figuratie maakte het geheel niet duidelijker. Het geluid vertelde mooi het verhaal en de rook en de bewegende ogen zijn passend.

De wagen komt dreigend over, de eerste indruk geeft je echt het idee dat er wat gaat gebeuren.

De figuranten voor de wagen geven je een bijna ongemakkelijke indruk en leiden je af van de wagen, maar zij hebben ons wel meer verteld over de wagen dan de wagen zelf.

We zagen geen brandstapel. Het verbrandde hout wat erin verwerkt was, hadden ze veel meer op de wagen moeten toepassen, dan was de wagen, wat onderwerp betreft, veel duidelijker geweest.

Er waren ook geen vlammen te zien, geen vuur. Misschien hadden ze de rook meer moeten toepassen? Kortom, de wagen is onvoldoende geslaagd in het uitbeelden van titel en onderwerp.

De wagen is te statisch, onoverzichtelijk, lomp.

Een vorm die nauwelijks te lezen is. Een rotsachtig geheel. Oogt massaal en massief, je weet niet waar je naar kijkt. Ook het kleurgebruik werkt niet verhelderend. Het is moeilijk onderscheid te maken met het beeld en de figuren.

De beweging is eigenlijk niet nodig, deze valt niet op in het massale van de wagen.

Spel van figuratie ervoor kan het beeld ook niet versterken. Jammer dat de kar die ervoor rijdt niet geplakt was met bloemen, dan was er wel meer een eenheid ontstaan.

De compacte compositie en het egale kleurgebruik maken de wagen wat moeilijk leesbaar. Vormgeving van de afzonderlijke onderdelen is ook niet expliciet genoeg. Dit alles maakt dat het ontwerp te beperkt tot uiting komt.

In de optocht zijn de verzorgde figuratie, muziek en rook goede toevoegingen die het geheel desondanks toch tot een aantrekkelijk schouwspel maken.

17 DE WITTE BRUG DOOD HOUT

In potentie een mooi idee en de wagen is qua kleurstelling mooi uitgevoerd. Na het lezen van de tekst hadden we meer leven verwacht, al was het maar dat er vogels, insecten et cetera op dood hout leven. De hartslag en het bewegen van de takken was passend, maar mocht wat duidelijker en sterker voor een nog krachtiger effect. Nu werd het geen levend hout, hetgeen ons beloofd was. De onderzijde van de bomen viel mooi over het onderstel, maar er waren in verhouding erg veel boomwortels op dezelfde hoogte, waardoor de onderzijde wat massief werd. De muziekeuze vonden wij teleurstellend. De rook (stoom) gaf een mysterieus sfeertje wat passend was bij het thema.

Verrassend in de optocht is de beweging, de rook is soms echt teveel. De anatomie van bomen en takken is niet goed uitgebeeld en de kleurstelling is erg oppervlakkig en saai. Het idee dat vanuit de dood leven ontstaat is mooi, maar de uitbeelding bij dit ontwerp slaat de plank mis. Wanneer komt de natuur weer tot leven en hoe dan? De beweging van de takken zou ook de beweging van de wind kunnen zijn, maar dat was waarschijnlijk niet het doel. De beweging moest waarschijnlijk het leven uitbeelden? Het hart kwam niet genoeg uit de verf.

De metamorfose van dood doet leven mist. Een moeilijk gekozen thema. Een trieste aanblik op het tentoonstellingsterrein. De beweging in de optocht voegt wel iets toe, maar kan er geen spannend totaal van maken. Het boeit dan ook niet om langer naar de wagen te kijken, er zijn te weinig prikkelende elementen. De beweging van de borst is niet vloeiend en ook de bewegende takken zijn niet super spannend. Het kleurgebruik is best mooi, maar voor de hand liggend gekozen. Misschien beter een andere kleurstelling?

Op zichzelf een spannend concept, dat echter maar beperkt tot uiting komt. Vormgeving en kleurgebruik zijn niet verkeerd, maar laten wel wat te wensen over. De kleuren contrasteren weinig en de vormen van de torso's zijn dusdanig beperkt van omvang dat het onderscheid moeilijk te maken is en het idee daarmee niet echt uit de verf komt.

Met het toevoegen van beweging (ademhaling) had dit wellicht wel over kunnen komen, maar ook daarvan moet geconcludeerd worden dat deze te beperkt is om het gewenste effect te bereiken. Het ontbreken van muziek werkt in die zin ook niet mee. Afwerking van de wagen is van een goed niveau.

18

GESCHUD(T) ZWARE LAST

De wagen heeft een actueel thema, en de figuratie versterkte dit.

De vormgeving van de vrouwfiguur was matig. De zijkant van het lichaam was te massief en vormeloos en eindigt al te abrupt bij het onderstel. Dit had men op kunnen lossen door bijvoorbeeld de kleding wat plooiend over de grond te laten vallen. Het gezicht van de voorzijde was nog wel in orde, maar vanaf de zijkant was het gezicht veel te plat.

Het prikkeldraad en de palen geven de juiste sfeer aan het thema maar had meer herhaald mogen worden, bijvoorbeeld aan de voorzijde van de wagen. De stad op de rug van de vrouw straalde te weinig verwoesting uit, nu leek het nog teveel een "gewone" stad.

Het onderstel is goed met dahlia's bedekt, maar de lijnen en patronen van het onderstel zijn erg netjes, in dit geval niet ellendig of ruig genoeg bij het thema.

De duwers zijn fraai in stijl en de muziek is passend, echter vonden wij deze wel aan de harde kant.

Een actueel en een maatschappelijk onderwerp, gewaagd, maar verdiend wel een compliment.

Best een indrukwekkende wagen, mede door de figuranten! Zonder de figuranten zie je niet de dramatiek van het onderwerp van deze wagen. Je ziet niet in één oogopslag, dat het om een oorlog of een nasleep hiervan gaat. De vrouw komt niet over als iemand die op de vlucht is met de oorlog op haar rug. De huisjes zijn bijna allemaal nog heel en stralen niet uit dat ze een oorlog mee hebben gemaakt. De vormgeving van het hoofd is te plat, en het lichaam is te dik. We missen de echte emotie van de vlucht op het gezicht.

Het prikkeldraad onder de huisjes aan de achterkant van de wagen straalt geen oorlog uit, het lijkt eerder op wat "rommel". De huisjes zijn te recht in vormgeving.

Door de 3 grote vormen, onderstel, persoon, en huizen krijgt het geheel geen verbinding met elkaar, en wordt alles een dicht geheel. Het onderstel gaat niet op in de vorm en is een los staand element.

Het idee is actueel, maar mist in de uitwerking veel.

De wagen gaat terug in de tijd met betrekking tot het onderstel; Om het onderstel te verbergen maak je er een vorm omheen, om alles te verbergen en daarop ga je bouwen. Dat kan anno 2019 echt niet meer. Hierdoor ontstaat er het vreemde beeld dat de figuur in de wagen is gezakt.

Probeer op zoek te gaan naar meer dynamiek in een wagen.

De anatomie van het gezicht en de handen is erg plat.

Waarom huizen op de rug van het figuur? Wat als je hier voor allerlei huisraad gekozen had en je dit had door laten lopen tot en met de figuratie, dan had er een mooie totaal eenheid kunnen ontstaan met de mooie groep figuranten erachter.

Een zwaar en actueel onderwerp waarbij goed gebruik is gemaakt van beeldspraak.

De gedgekozen thematische muziek ondersteund dit onderwerp erg goed. De gekozen compositie en vormgeving is echter van minder niveau. Het idee om het verleden mee te zuilen is op zich prima, maar de uitwerking van het idee tot de compositie laat te wensen over, hier had veel meer uitgehaald kunnen worden. De scène had dramatischer neergezet moeten worden. De grote vlakken ondergrond en het gewaad overheersen het kleine gezicht en daarmee boet de wagen in op de juist bij dit zware onderwerp zo belangrijke expressie.

Qua vormgeving valt vooral op dat het gezicht veel te plat is en dus vorm mist. Verder valt op dat de huizen van de kapotgeschoten stad ogenschijnlijk weinig schade hebben. Het kleurgebruik van de huizen en ondergrond is ook monotoon waardoor het geheel nog meer aan impact inboet. De figuranten zijn wel passend en goed in hun rol tijdens de optocht. Wel was het mooi geweest als ze ook voor de wagen gelopen hadden en niet allemaal achteraan.

Juryrapport Figuratie

1 VEDUT NOGAL BOEKENSTAD

De figuratie bij Boekenstad was dan wellicht niet ontzettend uniek of origineel te noemen. Echter de frisheid, ogenschijnlijke spontaniteit van de gekozen personages en hun onvermoeibare interactie met de bezoekers aan de route zorgden voor een goed gedoseerd en fraai schouwspel. Levendig, terzake, theatraal, vrolijk. Erg fijn.

2 TEEUWS ZWARTE MAGIE

Wat een duister, magisch en freaky feest. Drie prachtige wagens met daarop mooi en passend gevaarlijk vormgegeven tribal figuratie. Het gebruik van de mais, botjes en takjes was gaaf, origineel en nooit etnisch kwetsend. De figuranten stonden met lef op de mechanische constructie. Het spel spetterde echter net niet genoeg de wagen af, de drums net niet heftig genoeg om angstaanjagend of hypnotisch te zijn.

3 GESCHUD(T) ZWARE LAST

Een goed voorbeeld hoe de verwachting op het TT terrein en het aanlopen van de wagen compleet overtroffen werd door de serieus ingeleefde figurantengroep! Een groep echt een brok in de keel creëerden. De combinatie muziek, mimiek, bagage en uitleg rondom ontwerp maakten deze wagen maatschappelijk betrokken en krachtig.

4 VEUR MEKARE?! HEKSENJACHT

Energieke groep die het contact met het publiek onvermoeibaar opzocht en die met een inleiding – kern – slot cyclus, een helder heksenverhaal vertelde. Het materiaal gebruik met daarbij de flets oranje en rode 'hesjes' deden niet echt historisch en niet echt eigen vormgegeven aan. Kwalitatief is daar nog een slag te slaan. Qua spel en interactie een fraai voorbeeld voor anderen.

5 HOOILAND FLARDEN

Ondanks dat de abstracte kostuums fantastisch 'ont-mens-den', en door het dahlia gebruik van de boot en de figuratie één geheel werden, deed de hectiek op het dek afbraak aan de poëzie van de zeilen. De rust ontbrak, evenals samenspel zoals in een storm of juist een kalme zeereis. Het was erg veel. Fraai, vooruitstrevend, maar emotioneel niet een toevoeging.

6 VAN REEDESTRAAT EVEN EEN STRAATJE OM

Bij drie uitzonderlijke wagens, die qua origineel bloemgebruik en vorm al hoge ogen scoorden was de figuratie toepasselijk. Echter niet zo passend groots/cartoonesk als de honden zelf. Graag hadden we gezien dat de baasjes iets meer op hun hondjes handen geleken qua extravertheid en kleur.

7 ZIEUWENTSEWEG RIOOLRAT

De zes figuranten die wij hebben gezien waren dienstbaar en mechanisch 'aan het werk'. Het spel was alleen van dichtbij zichtbaar, van voren en van achteren is het niet te zien. De cyclus waarin het spel zich herhaalde was kort en hetzelfde, daardoor voelde het als een trucje. Het rattengeluid deed de halve tribune ineen krimpen van afschuw. Goed gelukt!

8 HARBERS-PAUL VINCENT

Ondanks origineel perspectief en thema, de zó professioneel ogende volgwagen en bijbehorende polo's, dat de jury eerst dacht dat er promotie werd gemaakt voor een sponsor (HP Balloons), overtuigden de figuranten niet in performance. Gas inlaat en omrollen ballon goed uitgevoerd. Het spel was erg dienstbaar, we misten inleving.

9 KWINTET 'REVANCHE'

Op een technische vernuftige wagen met een werkelijk grandioos gedecoreerd onderstel, ging het personage 'doctor' letterlijk in rook op. De van tevoren gecreëerde mythe, raadsels over wel of niet een wagen bouwen, de 'doctor' en zijn missie waren in uitvoering echt te klein en onzichtbaar in het oogstrelende geheel.

